

Prožili jsme zlatá léta aneb našim osudem byl Matterhorn

Günter Auferbauer se svou ženou Luisou jsou velcí znalci především Alp. Zde znají, dalo by se říci "každý kout". Patří mezi zavedené autory prestižního evropského vydavatelství průvodcovské literatury Rother Verlag. Od roku 2010 spolupracují i s časopisem lidé&HORY. Životní příběh této legendární a v Evropě populární spisovatelské dvojice vč. jejich názoru na současné období ovlivněné čínským virusem je úžasný i čtenářsky velmi zajímavý.

Günter Auferbauer, Graz/Štýrský Hradec

Günter Auferbauer, Bogdan Hren

Letopočty 1960 a 2020 označují začátek a konec doslova světodějných epoch. Jejich existenci naplňují současné kontrasty, které nikdy před tím v historii lidstva neexistovaly. Vše začalo uvolněním a „výjezdy do hor celého světa“, bylo to období „univerzální otevřenosti“. Vítězný vpád elektroniky přinesl neočekávanou globalizaci. Ta znamenala nárůst neomezené svobody, nevzá-

ný rozvoj ekonomiky a nebývalý nárůst světového bohatství.

13. března 2020: Pád ze závratného vrcholu ekonomického růstu do zdánlivě bezendné prázdnoty. Někteří začali vyslovovat to, co se dá vyjádřit slovy „k tomu muselo dojít“. Drastické důsledky pandemie, hospodářské i sociologické, se nedají dohlédnout. Jsme bohatší o jedinečnou rozporuplnost:

Generace 60+ je označována jako „riziková skupina“. Jak prosím? Slyším dobře? Nastalá situace je srovnatelná s malomocenstvím v biblických časech. Stejnou terminologií by se dalo říci, že taková i podobná nebezpečí ohrožují vše, co člověk kdy vykonal. Dosud neexistuje oficiální zhodnocení pro léta 1945–2020 (nejdelší období míru ve střední Evropě), ani pro léta 1960–2020

(epocha prosperity). Zdá se, že stačí označení jako „časy před coronou“. S ohledem na to, že jsme rok 2020 prožili většinou ve svých domácnostech, určitě platí, že byl současně obdobím nulové komunikace. Kam ale lidstvo směřuje? I náš rakouský prezident na tento stav upozornil, když řekl: „Opravdu se chceme vrátit tam, kde jsme již dříve byli?“ Za sebe říkám ne, nechci se tam vrátit! S vědomím vlastní odpovědnosti bych rád pokračoval po své cestě dál.

Začátek roku 2021 byl u nás v oblasti Štýrského Hradce naplněn mnoha krásnými zimními scenériemi. Když se s Luisou díváme na okolní alpské hřebeny, vnímáme náš dlouhý život, připomínáme si prožitě, někdy velmi významné události. Často se přitom vracíme k počátkům naší společné pouti.

29. července 1960: S přítelem Dieterem Majcenem jsme stáli na vrcholu Matterhornu. Přehlíželi jsme celý svět hor kolem nás. Walliské Alpy jsme vnímali jako obrázkovou knihu. Při sestupu došlo, dalo by se říci, ke klíčové události pro naši budoucnost. Přední hroty jedné

Luise und Günter na vrcholku Kirchfeld (1880 m) v Totes Gebirge, v pozadí Kleinmölbing (2160 m)

z mých maček se téměř dotkly bundy pode mnou se nacházejícího lezce. „Jé, promiňte!“ Ozvalo se: „To nic!“ Zeptal jsem se: „Odkud jste?“ A následovala reakce: „Ze Štýrského Hradce.“ „To my také!“ Tři zabalení lezci měli

z tohoto setkání velkou radost. Na známém „nosu“ Matterhornu ve výšce 4200 m se zrodilo dlouholeté pouto: Společný život Luisi a Güntera Auferbauerových a dosud trvajících přátelství Dietera Majcena a Kurta Simona.

Pohled z terénní terasy Sunnegga (2288 m) nad Zermattem na Matterhorn (4478 m)